

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 5 września 2007 r. — Brigitte Ruf, z domu Elsässer i Gertrud Elsässer, z domu Sommer przeciwko Europäische Zentralbank (EZB), Coop Himmelblau Prix, Dreibholz & Partner ZT GmbH, przy udziale miasta Frankfurt am Main

(Sprawa C-408/07)

(2007/C 283/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Frankfurt am Main.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Brigitte Ruf, z domu Elsässer i Gertrud Elsässer, z domu Sommer.

Strona pozwana: Europäische Zentralbank (EZB), Coop Himmelblau Prix, Dreibholz & Partner ZT GmbH

*Przy udziale:*miasto Frankfurt am Main

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 288 akapit drugi WE należy interpretować w ten sposób, że ma miejsce działanie „przy wykonywaniu funkcji”, gdy instytucja Wspólnoty planuje określone roboty budowlane obejmujące konstrukcję nowej siedziby?
- 2) Czy art. 288 akapit drugi WE należy interpretować w ten sposób, że formą odszkodowania, leżącego we właściwości sądu wspólnotowego, jest również nakazanie zaniechania grożącego, lecz jeszcze niedokonanego naruszenia prawa (naruszenia osobistych praw autorskich)?
- 3) Czy art. 288 akapit drugi WE należy interpretować w ten sposób, że przepis ten ustanawia wyłączną właściwość Trybunału Sprawiedliwości również w tego rodzaju sporach, w których skarżący wywodzi obowiązek odszkodowawczy instytucji Wspólnoty z naruszenia prawa krajowego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Gießen (Niemcy) w dniu 3 września 2007 r. — Avalon Service-Online-Dienste GmbH przeciwko Wetteraukreis

(Sprawa C-409/07)

(2007/C 283/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Gießen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Avalon Service-Online-Dienste GmbH

Strona pozwana: Wetteraukreis

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te sprzeciwiają się krajowemu monopolowi na określone gry losowe, takie jak np. zakłady sportowe, jeżeli w danym państwie członkowskim generalnie brak jest spójnej i systematycznej polityki zmierzającej do ograniczenia gier losowych, w szczególności z tego względu, że organizatorzy posiadający w tym państwie koncesję zachęcają do udziału w innych grach losowych, takich jak loterie i gry hazardowe, a ponadto inne gry o takim samym lub wyższym ryzyku uzależnienia, takie jak zakłady dotyczące niektórych imprez sportowych (jak wyścigi konne) i gry na automatach, mogą być świadczone przez prywatnych usługodawców?
2. Czy art. 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, że wydawane przez powołane w tym celu organy krajowe państw członkowskich pozwolenia na organizowanie zakładów sportowych, które nie są ograniczone do danego terytorium państwa, uprawniają posiadacza pozwolenia oraz upoważnione przez niego osoby trzecie do składania ofert w celu zawierania umów również w innych państwach członkowskich bez konieczności uzyskania dodatkowych pozwoleń krajowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Giessen w dniu 3 września 2007 r. — Olaf Amadeus Wilhelm Happel przeciwko Wetteraukreis

(Sprawa C-410/07)

(2007/C 283/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Giessen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Olaf Amadeus Wilhelm Happel

Strona pozwana: Wetteraukreis

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te sprzeciwiają się krajowemu monopolowi na określone gry losowe, takie jak np. zakłady sportowe, jeżeli w danym państwie członkowskim generalnie brak jest spójnej i systematycznej polityki zmierzającej do ograniczenia gier losowych, w szczególności z tego względu, że organizatorzy posiadający w tym państwie koncesję zachęcają do udziału w innych grach losowych, takich jak loterie i gry hazardowe, a ponadto inne gry o takim samym lub wyższym ryzyku uzależnienia, takie jak zakłady dotyczące niektórych imprez sportowych (jak wyścigi konne) i gry na automatach, mogą być świadczone przez prywatnych usługodawców?
2. Czy art. 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, że wydawane przez powołane w tym celu organy krajowe państw członkowskich pozwolenia na organizowanie zakładów sportowych, które nie są ograniczone do danego terytorium państwa, uprawniają posiadacza pozwolenia oraz upoważnione przez niego osoby trzecie do składania ofert w celu zawierania umów również w innych państwach członkowskich bez konieczności uzyskania dodatkowych pozwoleń krajowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 7 września 2007 r. — X B.V. przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-411/07)

(2007/C 283/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: X B.V.

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy układ optyczno-elektryczny umieszczony w obudowie z tworzywa sztucznego, który obok diody świecącej (light emitting diode lub LED), folii z tworzywa sztucznego i foto-

detektora obejmuje też układ wzmacniający i przeznaczony jest do montażu w m.in. urządzeniach komunikacyjnych i komputerowych, elektronicznie konsumenckiej i maszynach przemysłowych, należy uważać za maszynę lub urządzenie elektryczne w rozumieniu pozycji 8543 CN?

- 2) Jeżeli rzecz dotyczy części maszyny: Czy ujęte w pozycji 8541 CN pojęcie „światłoczułe urządzenia półprzewodnikowe, włączając fotoogniwa, nawet zmontowane w moduły lub tworzące panele” należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również układ optyczno-elektryczny taki jak opisany powyżej, czy też z powodu występowania układu wzmacniającego towar taki należy uważać za elektroniczny układ scalony w rozumieniu pozycji 8542 CN?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Meklenburg-Vorpommern (Niemcy) w dniu 10 września 2007 r. — Kathrin Haase, Adolf Oberdorfer, Doreen Kielon, Peter Schulze, Peter Kliem, Dietmar Bössow, Helge Riedel, André Richter, Andreas Schneider przeciwko Superfast Ferries SA, Superfast OKTO Maritime Company, Baltic SF VIII LTD

(Sprawa C-413/07)

(2007/C 283/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Meklenburg-Vorpommern (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kathrin Haase, Adolf Oberdorfer, Doreen Kielon, Peter Schulze, Peter Kliem, Dietmar Bössow, Helge Riedel, André Richter, Andreas Schneider

Strona pozwana: Superfast Ferries SA, Superfast OKTO Maritime Company, Baltic SF VIII LTD.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 pkt 2 lit. a) rozporządzenia nr 44/2001 (¹) należy interpretować w ten sposób, że dla pracowników, którzy zostali zatrudnieni na konkretnym statku i którzy wykonują pracę tylko i wyłącznie na tym statku, statek ten należy uznać za miejsce, w którym pracownik zazwyczaj świadczy pracę?